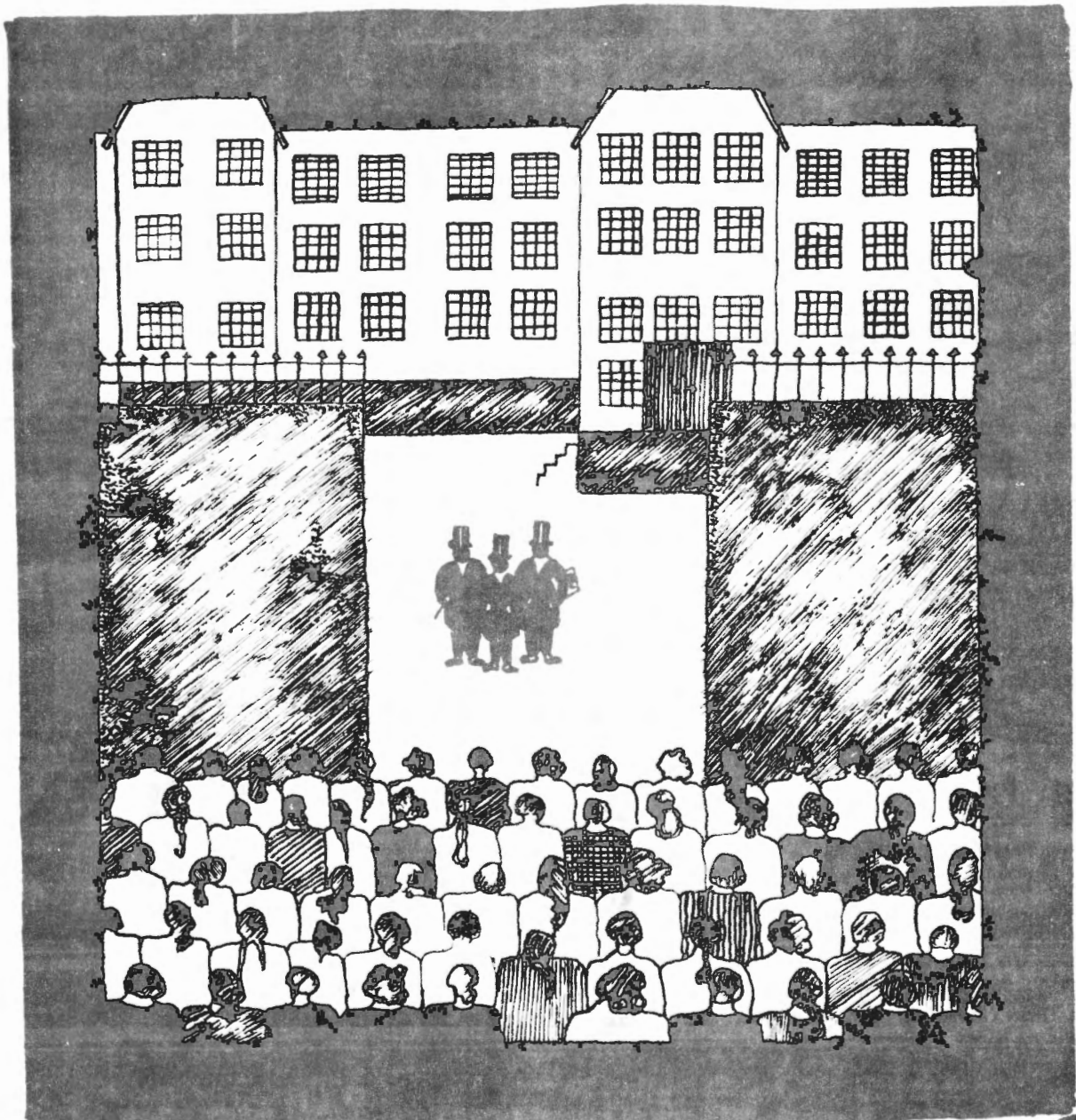

FRAM KAMERATER

MARS 77

BYGG VIDERE PÅ ERFARINGENE FRA 8.MARS!

SETT I GANG 1.MAI-MOBILISERINGA NÅ!

INNHOLDSFORTEGNELSE.

Innholdsfortegnelse	I
Reis lokale paroler!	I
For illustrerte 1.mai-paroler	I
LEDER: 1.MAI-ARB. I DET	2
Forsigelser fra diskusjonene	
om kvinnespørsmålet	5
1.mars-også en antiimperialistisk	
dag. Bryt med "Fredskvinnene"	6
Hustadstreiken avsluttes men	
kampen føres videre	7
Vervekampanja: Bare halve	
målsettinga nådd!	8
Styrk det kollektive ansvaret for	
KK-bruk avisa i partiarbeidet	II
Kamp mot det revisjonistiske høyre-	
svviket i synet på parl.arbeid	I3

FOR ILLUSTRERTE 1. MAI PAROLER!

Har du sett bildet bakpå omslaget til MAI-plata "Ridderslag?" Der er det et bilde fra 1. mai 1928. Parolene er illustrerte med tegninger. "Jag fascismen fa'n i vold" med tegning. "Støtt den kinesiske frigjøringskampen", med tegning osv.

En ting er at Faglig 1. mai-Front stiller Sam.org.toget og evt. SV-tog heilt i skyggen ved at vi demonstrerer for en klassekamp-politikk. Men vi kan gjøre dette enda bedre hvis formen til politikken blir bedre, a'la bildet fra 1928.

KK er flinke til å lansere karikaturtegninger. Vi har mange som er flinke til å tegne og male. Vi kan levendegjøre og anskueliggjøre politikken adskilling ved å gjøre bruk av illustrasjoner. Det går an å sette ned et utvalg som kan ha ansvaret for å lede arbeidet med illustrasjon av noen av parolene. Dette er ment som et forslag.

La borgerskapets masseproduserte Youngstorgs paroler bleikne, både i form og innhold.

Nils

REIS LOKALE PAROLER!

Lær av klassekamp-toget 1974 og mobiliser bredt. Et eksempel fra miljøvern-seksjonen dette året viser at dette kan gi gode resultater.

I god tid før 1.mai tok seksjonsledelsen kontakt med en del grupper og organisasjoner som jobber med natur/miljø-spørsmål - bl.a. ei miljøverngruppe på et gymnas her i byen. Gruppen ble invitert til å tilslutte seg FFF-toget og til å foreslå lokale paroler. Til å begynne med var ikke oppslutninga særlig stor - vi var to stykker som var interesserte. Vi diskuterte parolegrunnlaget med flere, og da kom det forslag om en parole som retta seg mot røykutslipp og forurensninger fra en større bedrift i nærheten av skolen. Dette var en sak de fleste på skolen var forbanna over, og mange kunne tenke seg å gå i tog baktei sånn parole.

Vi fikk med oss en del av dem da vi skulle lage transparangen. Like før 1.mai tok vi den med på skolen sammen med FFF-merker og løpesedler.. Vi diskuterte parolene og mobiliserte til toget.

1.mai var vi 30 fra skolen bak denne transparangen.

Ingen av oss hadde gått i 1.mai-tog før eller vært aktive politisk. Men likevel var det mange som ville være med og reise kampen for rettferdige lokale krav på denne dagen.

Sørg for at dette blir mulig i år også! Kvitt deg med sekteristbagasjen og MOBILISER BREDDT!

Anne

LEDER:

2.

MASSEMOBILISERING TIL 1. MAI ER HOVED- OPPGAVEN FRA NÅ!

Kamerater.

Like før jul (TF-leder i desember) slo vi fast at situasjonen foran årets 1. mai var lys. 1976 har vært ett av de største streikeårene etter krigen. Det har vært streiker i kjerneindustrien, og blant nye grupper som aldri før har brukt dette våpnet. Samtidig hadde også den antiimperialistiske kampen og kvinnekampen tatt seg opp.

Etter dette har Hustadstreiken skjerpet seg kraftig. Kampen mot streikebryteriet er brakt opp på et høyere nivå enn noen gang etter krigen. Og vi har hatt en seierrik bryggestreik i Oslo. Så ut fra dette skulle det ikke være noen grunn til å forandre på konklusjonen vi trakk før jul.

Men, hetsen fra borgerskapet og særlig fra DNA/LO-toppen er trappet kraftig opp, særlig i forbindelse med Hustadstreiken. Kan det få noe i bety?

HETSKAMPANJA ER ET UTTRYKK FOR SVAKHET HOS FIENDEN!

Hva er årsaken til at de setter igang en svar hetskampanje nå? Jo, borgerskapet er skremt, skremt over at streikevåpnet tas i bruk igjen. Særlig ble de rystet av den vellykka streiken på brygga i Oslo, og aller mest den vellykka kampen mot streikebryteriet. I flere år har de bortimot uforstyrret kunnet sette inn streikebrytere for å knekke streiker. Hvem førte et pip om streikebryteri i forbindelse med hamnerverkstreiken? Men nå tas kampen mot streikebryteriet opp. Denne kampen må knekkes! Dette er den direkte og aktuelle årsaken til hetskampanja nå. I tillegg er det ^{nødvendig} sjølsagt/å tilføye de progressive og særlig AKP et slag, ut fra at framgangen for de progressive har vært stor. Hetskampanja er ikke et uttrykk for styrke, men for svakhet hos borgerskapet.

Men samtidig er det klart at de har satt inn hetskampanja mot et svakt punkt hos oss. Svært få arbeidsfolk har idag egne erfaringer i kamp mot streikebryteri, og det er i første omgang lett for borgerne å vinne fram med påstander om "terror mot fagorganiserte kamerater" o.l. Lett fra borgerskapets side har da også hetskampanja tilsynelatende vært vellykka hittil. Det ser vi på det relativt store antall vedtak de har fått til i klubber og fagforeninger.

HETSKAMPANJA ER ET TVEGGET SVERD

Men. I denne kampanja ligger også kimen til et stort tilbakeslag for borgerne, særlig i DNA/LO-toppen. De har vunnet en del resolusjoner i klubber. Men på et svært så tvilsomt grunnlag, forsvar av streikebrytere! Her har de løftet litt av en kampestein for å slippe den på tarne! Og det vet sjøl også. Legg merke til hvor redde de er for å møte oss på plat mark:

-Ruth Kolstad - NNNs McCharly - har ennå ikke våget å møte de streikende. Hun var så skrekklagen ved tanken på at de skulle få være med på møte i sin egen fagforening at hun nedla møteforbud i foreninga helt til alle var ekskludert.

-I en fagforening ble han som begrunnet Hustadresolusjonen til støtte for de streikende konsekvent klubbet ned hver gang han brukte ordet streikebryter.

-Kjevig, formann i Trondheim samorg, nektet konsekvent å svare på et hvert spørsmål om Hustadstreiken i konfrontasjon med AKPs formann i Trøndelag, og forlot møtet som en slukøret hund.

-Av 15 pressemeldinger fra de streikende har bare to blitt tatt inn i pressa osv. osv.

De viler ikke møte oss på like fot. De foretrekker solospill i aviser og radio. Og det forstår vi godt.

VI VINNER DISKUSJONEN PÅ SIKT. STÅ PÅ!

Og samtidig som de ønsker å få vedtatt uttalelser mot de streikende, så er de livredde for diskusjonen rundt det:

-P. friogrill er de som fremmet forslag om Hustadresolusjon blitt suspendert. Tilsvarende flere andre steder. For de vet at hvis diskusjonen får gå, så er det vi som vinner fram. Flere eksempler viser det. La friogrill er de progressive gått styrket ut av kampen, på mange bedrifter har folk etter avstemninger sagt at de egentlig var enige med oss, men våget ikke stemme for. Erlige folk som har blitt presset slik har på ingen måte beveget seg over til reaksjonen, men tvert imot over til oss.

Så kamerater. Hetskampanja bærer i seg to muligheter:

Borgerne ønsker at vi skal gi oss for hetsen, trekke oss tilbake fra massene, slutte å diskutere i spisepausene og bare prate om vær og vind. Gjør vi det, har hetsen gjort sin virkning, og vi vil få tilbakegang.

Hvis vi derimot står på, hamrer om og omigjen mot de som forsvarer streikebryteri, så vi hetsen tvert imot være et godt utgangspunkt for å gå framover.

Vårt inntrykk er at kameratene i partiet i all hovedsak har styrket seg i løpet av hetsen. Mange ligger ennå for lavt, men det er kamerater som også lå lavt før hetsen. (reis dere, kamerater!)

SITUASJONEN ER LYS

Kamerater, den politiske situasjonen før 1. mai er utmerket. Det er opp til oss å utnytte oppsvinget i streikekampen, oppsvinget i andre gruppers kamp. Det er opp til oss å sørge for at den skjerperte klassekampen gir seg uttrykk i store klassekamptog 1. mai.

NOEN VIKTIGE SVAKHETER I ARBEIDET

Det er opp til oss. Men da må vi stå for en riktig linje både politisk og organisatorisk. Lederen i marsnummeret av TF tar på en utmerket måte opp de viktigste erfaringen fra fjorårets 1. mai, så les den kamerater!

Jeg vil trekke fram noen saker vi kan oppsummere ut fra arbeidet til nå.

1. Å "GLEMME" DAGSKAMP OG LOKALE PAROLER - HOVEDFAREN!

Vi har fått rapportert mange forslag til lokale paroler og dagskampparoler kameratene mener er viktige på sitt sted. Overflatisk sett kan det tilogmed se ut som kameratene legger for stor vekt på de lokale parolene, at vi har fått et overslag, at de strategiske sakene glemmes helt.

Men dette er ikke riktig. For det første: en ting er å sette ned noen dagskampparoler på papiret. En helt annen ting er det å virkelig mobilisere på disse sakene. Også i fjor var det mange dagskampparoler - på papiret - men de ble ikke brukt i mobiliseringa.

For det andre. Det er ikke vanskelig å sette ned et utall av dagskamp-saker. Men. Er dette paroler det virkelig går an å reise massebevegelse rundt. Har dere gjennom grundige undersøkelser blant massene kommet fram til akkurat den parolen er det vi kan mobilisere store masser i toget på? Vårt inntrykk er at det er mye skrivébordskrav ute og går.

Derfor er hovedfaren fortsatt at vi ikke mobiliserer på lokale paroler og på dagskampen. Les TF-lederen, og les partiprogrammet om dette. Der behandles både den grunnleggende betydninga av å mobilisere på dagskampen, og hvordan vi hele tida må knytte dagskampen til det langsiktige.

2. Å "GLEMME" KAMPEN MOT REVISJONISMEN - PERSPEKTIV - LØSHET OG DØDCLINJE FOR MOBILISERINGA

Høyreavviket sitter dypt. Vi har kronisk en tendens til å "glemme" kampen mot revisjonistene. Dette er også tendensen i årets 1. maiarbeid. Vi har også taktikken. Vi er ikke offensivt ut mot SV-ledelsen.

Det presenterer politikken vår i "positive" vendinger og fører til nå ut mot LO-toppen. Vi er reede for åpne konfrontasjoner med fienden og foretrekker mann til mann mobilisering. Dette holder ikke! Dette er perspektivløshet i l.maiarbeidet, og samtidig en dødslinje i mobiliseringen.

l.maimobiliseringen er et ledd i bygginga av den revolusjonære enhetsfronten. Og den revolusjonære enhetsfronten kan bare bygges i nådeløs kamp mot reformismen og revisjonismen. I dagens situasjon er den sentrale oppgava å knuse revisjonistene og særlig SV. Det er disse som står som et radikalt alternativ for massene, og som forhindrer massene fra å ta revolusjonære standpunkt. Derfor perspektivløshet!

Dette er en dødslinje i mobiliseringen. Ta f.eks. Trondheim. SV mobiliserer til samorgtoget. Det hjelper lite at folk har avslørt samorgledelsen hvis de kan skyte seg inn under at "også det radikale SV går jo der". Eller hvis det nå skulle skje at SV lager eget tog, da vil vår propaganda mot samorgtoget spille store masser rett i armene på dem, dersom vi ikke samtidig har avslørt deres politikk. Dette skjedde f.eks. i Tromsø i fjor, der SV få dager før l.mai laget eget tog og fikk med alt for mange. Derfor: Glem ikke et minutt kampen mot revisjonismen. Få istand konfrontasjoner i fagforeninga, i masseorganisasjoner, overalt d der det er mulig. (Husk at noe av det viktigste med å reise forslag om tilslutning er å få en slik konfrontasjon). Sørg for at løpesedler og taler kjører mot revisjonistene og gir aktivistene krutt.

3. SMÅKOMITEER - VIKTIGSTE ORGANISERINGA AV MOBILISERINGA

De rapportene vi har fått viser at en god del lag har planlagt å opprette en stor komite på bedriften eller i boligområdet. Dette er en feilaktig linje. Vi ønsker at mobiliseringsarbeidet i all hovedsak skal drives ut fra mange små komiteer (grupper) med få kommunister i hver. Dette gir de beste mulighetene til å utvikle uavhengige kamerater og trekke dem med i aktivt mobiliseringsarbeid.

I fjor hadde mange planlagt å starte med en komite som skulle deles "når den ble stor nok". Altfor mange steder ble den aldri "stor nok", nettopp fordi det var vanskelig å trekke med folk i en slik storkomite.

Derfor: Begynn å dra sammen småkomiteene med det samme, ikke vent på at dere først skal bli mange.

Det er klart at det i et boligområde, eller på en bedrift vil være behov for en samordning av komiteenes arbeid, samtidig som paroler og løpesedler antagelig bør være felles for hele området, kanskje også et møte eller en mobiliseringsfest. Derfor er vi ikke imot en slag felles samordning eller en felleskomite for området, men dette må ikke føre til at vi glemmer at mobiliseringsarbeidet ut fra smågruppene er hovedsaken.

4. FÅ UT FINGEREN - KOMITEENE IGANG UMIDDELBART!

Undersøkelser viser at svært mange komiteer som er planlagt ikke kom igang før 8. mars. Delvis skyldes dette at vi har undervurdert motsigelsene mellom stor mobilisering til 8.mars og danning av l.maikomiteer i samme perioden. Delvis skyldes det tafatthet i organiseringen. Uansett så betyr det ihvertfall at vi må reagere raskt som lynet og komme igang med l.maiarbeidet nå røde (!) rappen etter 8. mars. Her nytter det ikke med to ukers hvile-, tenke- og planleggingspause. Mobiliseringen til l.mai er planlagt i flere kampanjer, knytta til underskriftslistor. Første kampanje skal være før påske, av hensyn til at det skal være mulig å oppsummere resultatene og korrigere feil i god tid.

5. HA SANSEN FOR TALL - KONKRET PLANLEGGING AV MOBILIS.

Mao sier i artikkelen "Om arbeidsmetodene i partiutvalgene" på side 271 i i Skrifte i utvalg: "Ha sansen for tall". Les hele sitatet.

Hvordan er det med planene for mobiliseringen? Det Mao peker på i dette sitatet er at det nytter ikke med bare almenne vurderinger og planer.

GRUNNLAGET FOR KVINNEUNDERTRYKKINGA - NOEN SYN PÅ HOBSTEDS
SOM HAR VÆRT FRAMME.

1. biologien. Å si at biologien er grunnlaget for kvinneundertryk-
kinga betyr at en ikke kan være enige i Engels' syn om at
en gang nar kvinner og menn levde sammen uten at kvinnene var
undertrykt. For var det slik, så må det ha skjedd noe nytt, noe
annet som har kommet inn i bildet og ført til at kvinnene ble
undertrykt.

Beste spørsmål som melder seg, er ofte om arbeidsdelinga. Arbeids-
delinga var jo et resultat av biologi, sier folk. Men det er
arbeidsdelinga som er roten til undertrykkinga av kvinnene. Tenk
om kvinnene hadde gått på jakt like mye som mennene. Da hadde vi
ikke hatt noen kvinneundertrykking!

Jeg tror vi må holde ganske strengt på å se på virkeligheten slik
den var på den tida - ikke konstruere opp slike "tenk om".
Sjøl sagt ville utviklinga vært en annen hvis kvinnene gikk på
jakt. Men de gjorde na ikke det. Det henger sammen med biologi,
men mest med hva slags samfunn de levde i. Under sosialismen
kan kvinnene være anleggsarbeidere, flygere og soldater. Vi har
maskiner - og prevensjonsmidler. Den gangen levde de i et primi-
tivt samfunn. Kvinnene kunne ikke gjøre det mennene gjorde.
Når vi undersøker hva arbeidsdelinga hadde å si, må vi spørre oss
igjen: fungerte den arbeidsdelinga uten at kvinnene ble under-
trykt? Etter Engels beskrivelse så gjorde den det. Altså kan ikke
det heller være årsaken til kvinneundertrykkinga.

2! Omstyrtinga av morsretten og innføringa av monogamiet er grunn-
laget for kvinneundertrykkinga!

Engels sier at omstyrtinga av morsretten var kvinnes verdens-
historiske nederlag. Men å si at det er grunnlaget for kvinne-
undertrykkinga, er å blande sammen årsak og virkning. Da ser en
 bort fra ~~et~~ spørsmålet om hvordan den ene sida i en motsigelse
blir så sterk at ~~xxxxxxx~~ det forandrer på en ting.
Omstyrtinga av morsretten var et resultat av en lang utvikling
og kunne ikke na skjedd uten at mannfolkens stilling alt hadde
blitt sterk. Det var den endelige manifestasjonen,, det endelige
slaget for kvinnene, men grunnlaget for kvinnes nederlag var al-
lagt.

Om dette sier Engels: " I samme grad som altså rikdommen økte,
ga de på den ene siden mannen en viktigere stilling i familien
enn kvinnen og ga på den andre siden impulsen til å utnytte den-
ne styrkede stillingen til å omstøte den hevdvunne arvefølgen
til fordel for barna. Men det lot seg ikke gjøre så lenge mors-
retten gjaldt. Det var den som måtte avskaffes, og den ble av-
skaffet."

Altså: mannen hadde alt fått en mektig stilling - på grunn av
rikdommen som arbeidet hans skaffet - da morsretten ble styrtet.
Den var så mektig at forandringa skjedde uten store motsigelser
og kamper, men ofte med enkle vedtak, sier Engels. Omstyrtinga
av morsretten ~~xxxxxx~~ var kvinnes verdenshistoriske nederlag -
men ikke grunnlaget for undertrykkinga.oppsto.

3. Er privateiendommen grunnlaget for kvinneundertrykkinga?

Her synes jeg det blir verre. Jeg mener at det må være rett å
si at det at mennenes arbeid ble så viktig i samfunnet, og at
kvinnes arbeid ble redusert til noe lite viktig, er grunnlaget
for kvinneundertrykkinga. Grunnen til at mennenes arbeid ble vik-
tig, var at det var det som ga de fattige stammene overskudd og
rikdom. Det ble grunnlaget for eksistensen til stammen.

Det gir grunnlaget for kvinneundertrykkinga.

Hva har privateiendommen å si?

For har jeg alltid hatt vanskeligheter med det at familien som økonomisk enhet skulle være så viktig å bli kvitt. Det synes jeg var noe ulike folk snakket om for å begrunne at de skulle danne kollektiv.

Men hvis en ser på hva det betydde at rikdommen ble privat, så mener jeg at det betydde nesten alt for ~~kvinnene~~ hva som egentlig er kjerna i kvinneundertrykkinga.

At kvinnene fikk en lite viktig stilling i produksjonen, gjorde det mulig å undertrykke henne, gjorde det mulig for mannen å ta makta i familien. Men det at eiendommen var privat, det førte videre til at kvinnene ble stengt ute fra den samfunnsmessige produksjonen. Arbeidet hennes var ikke bare uviktig for samfunnet, det skulle foregå i familien.

Det er det vi skal bort fra. Betyr det at privateiendommen er grunnlaget for kvinneundertrykkinga? Jeg mener nei.

3. MÅS - OGSÅ EN ANTI-IMPERIALISTISK DAG. BETYR MED "FREDSKVINNENE".

Et av borgerskapets store propagandanummer var å tildele fredsprisen til "fredskvinnene" i Nord-Irland. DNA kasta seg også inn med full styrke, og hadde i begynnelsen av desember en hatsk underleder hvor de skjelte ut Kvinnefronten for å ta avstand fra fredsprisen til "fredskvinnene".

Et godt døme på hvordan funksjon slike "fredskvinner" har, fant jeg da jeg forleden leste "NEDERLAGET" av Nordahl Grieg. (Fra Pariserkommuner 1871). Kommunardene (både kvinner og menn) ligger på barikadene og venter på Versailles-troppene. Situasjonen er kritisk for kommunardene, men de veit at å overgi seg betyr den visse død uansett. Men denne situasjonen gir grunn for resignasjon og tanker som "krigen er meningsløs".

Ei som heter "Gabrielle" står for disse ideene. Hun prøver å få med seg kvinnene til å gå mellom barrikadene og Versailles-troppene hun fremstiller begge sidene i striden som "vill-ledte og fortvilte mennesker." Tro på "menneskeheten" og avskaffelse av "hat og hevsn", er midlene hun vil ta i bruk for å stanse striden. Kvinnene som hevder disse ideene blir imøtegått av en som heter Delescluze, som sier: "det er nederlaget dere tror på! Dere gir Versailles-troppene nytt mot, ny grusomhet. De vil ikke se oppofrelse i dette, bare desperasjon."

Plutselig slår en granat ned og dreper mannen til en av kvinnene som lot seg lure av forsoningsideene. Hun snur om, og finner plassen sin på barrikaden sammen med de andre kommunardene for å hevne mannen sin død. Siste replikken i denne akten i skuespillet lyder sånn: Pierre (til Gabrielle): "Jeg vet de mente det vel. Men nå er det blitt slik i verden at godhet er det samme som forræderi". Den replikken kan det være bra å huske når vi skal overbevise dem som har latt seg lure av "freds"pratet.

LÆR AV NORDAHL GRIEG. KVINNEKAMP BETYR KAMP MOT IMPERIALISME.

Nils.

HUSTADSTRÉIKEN AVSLUTTES
MEN KAMPEN FØRES VIDERE!

De streikende Hustadarbeiderne vurderer i skrivende øyeblikk å avblåse streiken. Men kampen skal fortsette. Alt tyder på at de usaklige oppsigelsene blir stevna for retten. Det er også stemning for å reise injuriersak mot forbundet. Vi er sikre på avsløringene av Hustad og forbundstoppene i rettsalen vil styrke enda fler i at det er de streikende som har "retten" på si side. Men først og fremst er det hele arbeiderklassen som i tida framover må føre videre den kampen de har reist mot usaklige oppsigelser, for streikeretten, mot streikebryteri.

Et eksempel for hele klassen.

Støtten til Hustadarbeiderne har vært ei oppgave hele partiet i distriktet har lagt mye arbeid i. Vi har allsidige og rike erfaringer og oppsummerer, erfaringer som stiller sakene langt klarere for oss i streiker og streikestøttearbeidet i framtida. Dette skal ikke være noe forsøk på lettvtint oppsummering. Her vil jeg bare stille noen viktige motsigelser til diskusjon - en diskusjon som må føres videre ikke bare mann til mann, men først og fremst i medlemsrådet. Men først - la oss slå fast noe jeg tror vi alle er enige om:

DE STRÉIKENDE HUSTADARBEIDERNE HAR VÆRT EKSEMPLER FOR HELE KLASSEN.

Hvordan? For det første har de enhellig ført en hard streikekamp i 3½ mnd. De har ikke gitt opp kampen hverken for falske løfter eller den hardeste politiske og fysiske hetsen kanskje noen streik er utsatt for etter krigen. De har avvist reformistenes linje på å utsette streiken. De avviste linja med å la forbudet ta saken. - De avviste linja med å se oppsigelsen av Geir som en separat sak - ei splittelseslinje. De ga ikke opp kampen når streikebrytere ble satt inn, men vedtok kamp mot streikebryteri! De har heller ikke gitt opp kampen og bøyd nakken til tross for hetsen.

Kampen på Hustad var ikke gitt av de objektive forholda. Tvert om: På hundrevis av tilsvarende plasser landet over har borgerskapet all makta og folket enda ikke i stand til å ta

kampen opp. Streiken på Hustad kom ikke fordi Hustad er så mye værre enn andre arbeidskjøpere (Men sikkert blant de værste!) Den kom først og fremst fordi de politisk mest framskredne kameratene der hadde ei linje for kamp, en plan og ei masselinje som jeg tror kan være et eksempel for mange. Jeg tror linja med å "ta utgangspunkt i massenes behov og ønsker, linja med å ta alvorlig på massenes velferd, er noe av det som først og fremst har gjort det mulig både å reise streiken på Hustad og å føre den lange kampen dit vi står i dag.

Borgerskapet har vunnet hetskampanjen?

Hvorfor legges streiken ned?

Først og fremst fordi fiendens styrke, med politivold, med pressediktatur, med en reaksjonær, fascistisk hetskampanje har vært for sterk på spørsmålet om å få igang produksjonen igjen og forsvare streikebryteriet. Men betyr det at borgerskapet har vunnet kampen? Mange kamerater svarer ja på dette spørsmålet. Jeg mener dette er fordi de vurderer streiken reint økonomistisk. Er det ikke rett som Filip Kota sier at: "Verdiene av streikene må les ikke-slik reformistene og revisjonistene gjør det - i en og annen kortsiktig økonomisk gevinst, men framfor alt i de moralske og politiske resultatene de bringer."

Min påstand er at Hustadstreiken har vært en streik på et høyt politisk nivå av stor politisk betydning. Streiken de 9 Hustadarbeiderne har ført har brakt arbeiderklassen lenger fram enn mange av de tusener streiker i f.eks England - som kan ende med økonomisk seier - men ledes av reformister eller revisjonister.

Hva er det som særlig gjør denne streiken så framskreden? Jeg vil her nøye meg med å trekke fram to saker: A. At den har drevet nivået i klassen på spørsmålet om kamp mot streikebryteri langt videre. Sammenlign hvordan de fleste reagerte på Champignon? Det er feil at borgerskapet har vunnet mellom lags i spørsmålet om streikebryteri. Faktisk er at kamp mot streikebryteri er nytt for store deler av arbeiderklassen i dag. De fleste hadde før streiken et ubevisst forhold til dette spørsmålet. Hetsen ble derfor for hard mange plasser og de våget

VERVEKAMPANJA:

BARE HALVE MÅLSETNINGA NÅDD!

Partiet har gjennomført en vervekampanje, hvilke resultater har vi oppnådd, hvilke gode og dårlige erfaringer har vi høstet, hvilke politiske avvik har vist seg? Dette er viktige spørsmål som hver enkelt avdeling må oppsummere og besvare. Denne oppsummeringa er ikke fullstendig. Den er basert på oppgaver fra alle avdelinger, og på noen stikkprøver på hvordan kampanja har vært drevet. Kameratene må derfor være på vakt mot subjektivistiske konklusjoner

VI ER LANGE MEN LANGT FRA NOK

Tallmaterial-et ved avslutta vervekampanje viser følgende: Nesten alle avdelinger har i løpet av kampanja tatt eller starta en eller flere studiesirkler. Tross dette har bare 1/3 - del av avdelingene nådd målsetning, og ca. 1/3 - del av avd. har slett ikke verva nye medlemmer i løpet hele tatt. Dette resultatet er langt under de planer avdelingene hadde ca. 1 måned før kampanja ble avslutta.

Klassesammensetningen på de som er blitt rekruttert er brukbar, og har vært til at partiets klassesammensetning er blitt ytterligere forbedra. Tallenes tale er klar, vi har gått fram, lagt grunnlag for ennå større framgang, men har på langt nær nådd målsetninga.

VERVING ER OPPGJØR MED HØYRE

Arbeidet med å rekruttere mange nye partimedlemmer skjer i skarp kamp mot høyreavviket. Partibygginge under høyre var prega av revolusjonær perspektivløshet: "Hva skal vi egentlig med et stort og sterkt parti?". Alle tall fra den tida viser at rekrutteringa var dårlig spontan og uten særlig entusiasme. Sånn sett er de siste to vervekampanjene et skritt framover. Men skrittet er bare alt for lite. Hos mange kamerater og i mange avd. henger farteatt den revolusjonære perspektivløsheten igjen. Disse kameratene ser ikke at å bygge partiet er en brennende oppgave, og prioriterer vervinga deretter. "Vi klarer jo å mobiliserer omlandet vårt til demonstrasjonstog med de vi er". "Hos oss har vi strengt tatt ikke brukt for flere P.medl." Er slik holdning finnes i partiet. Den er ikke bare feil

Hva når vi skal organisere folkekrigen, hav med en revolusjonær situasjon, hav med en virkelig storstreik, er vi mange nok da? Dessuten, vi er for få kamerater til å makte alle oppgaver også idag, f.eks. var det umulig å skaffe sirkelledere i en avd. fordi alle kamerater var beslaglagt.

Tallene fra vervekampanja viser også at de avd. som har møtt den skjerppe klassekampen med å jobbe uredd og konsentrert blant massen, evna å gå i spissen for å utvikle den lokale kampen, er de som har

nadd målsetninga. Mens de som i situasjonene med skjerpå klassekamp har skilt seg fra massene sine, er de som har klart seg dårligst. Der- som hele partiet hadde tilegna seg arbeidsmåten til de mest framskred- ne avd. ville målsetninga vært mer enn overoppfyllt.

JAGT PÅ SEKTERISMEN!

Avvika i arbeidet blant massene, i å reise den lokale kampen er langt fra hele sannheten. Det ville være å feie skitten under gulvteppet for å skjule sekterismen. Faktum er at det i løpet av kampanjeperioden har vært adskillig flere på studiesirkler enn det som var målsetninga for vervinga. Stikk- prøver viser også at langt flere fra sirklene kunne(kan) blitt rekruttert. "Sekterismen er utslag av subjektiv- isme i organisatoriske spørsmål..." " I partiet vårt finnes det altså to avarter av subjektivisme: dogmatismen og empirismen. Både dogmatikeren og empiristen ser bare enkelte sider ved foreteelsene, de ser ikke en foreteelse i dens helhet." Begge sitatene er fra Mao: "For en riktig stil i partiets arbeid".

En undersøkelse brakte følgende for dagen: En kamerat som gikk på sirkel blei av avd.styret ikke vurdert som aktuell for P.medlemskap. Kameraten det gjelder var proletar, sto fjellstøtt på en klassekamp linje i fagligespør- mål, hadde vært en bedre FFF 1.mai aktivist på arbeidsplassen enn noen av partimedlemmene, støtta partiet i diskusjoner på jobben, tok Klassekampen med hjem i helgene og solgte den i hjembygda si. Likevel mente avd.

styret at kameraten ikke skulle bli P.medl. og hadde ikke lagt noen plan for å diskutere P. medl. skap med ham. Grunn: Kameraten var for svak politisk.

De hadde sikkert rett i at han hadde teoretiske svakheter. Men hvilket teoretisk nivå må en ha for å bli P.medl., avd.styre nivå? Vurderinga til avd.styret var et dogmatisk avvik og førte som Mao sier til sekterisme. Resultatene fra sirklene tyder i retning av at sekterisme med bakgrunn i dogmatisme har vært den verste hindringa for ein langt større rekruttering fra sirklene.

SKOLERINGS_ IKKE VERVE-KAMPANJE.

Undersøkelse peker i retning av at vervekampanja har vært kjørt med en feiaktig innretning: Skoleringskamp- anje, ikke vervekampanje. I direktivet om vervekampanja, gikk det tydelig fram at sirkler er den viktigste metoden i vervinga, og ikke sjølve målet for kampanja. De fleste avd. har i praksis snudd opp ned på dette. Avd.styret har planlagt sirkelen, gått igjennom folk som kunne være aktuelle, fordelt mobiliseringsarbeid og tildels kjørt kampanjemessig på mobilisering til sirklene. Men når sirklene først er kommet igang, har de fått seile sin egen sjø, overlatt til studielederen. Svært lite er blitt gjort for systematisk å knytte dem nærmere partiet gjennom felles praksis, de medlemmene som mobiliserte dem til sirkel, har ikke på samme måte sett det som en oppgave å mobilisere dem til partiet.

Ug framfor alt: Det har aldri vært kjært noen kampanje, med et spasielt kampanjeopplegg, for å verve nye medlemmer. Denne feilaktige innretninga og mangelen på vervekampanje har vært det største avviket i metoden.

MER Å HENTE

Når vi summerer sammen, må vi komme til den konklusjon: Det er mer å hente. Gå igjennom sirkler som har vært og sirkler som er igang. Foreta en helhetlig vurdering av disse kameratene, Er det ikke mange av dem som hører hjemme i partiet, men som har blitt vraka på sekterismensalter. Gå igjennom arbeidsmetoden, er det ikke mange som det burde ha vært skikkelige diskusjoner om partimedlemskap med, som ikke har vært diskutert skikkelig med. Tross feil og mangler som har ført til at kampanja har gått over sine bredder, vi har framvis muligheten for å verve mange nye partimedlemmer. La oss gjøre det raskt.

Verveansv. DS.

ikke å ta standpunkt for denne gangen. Men saken er at streiken stilte spørsmålet, reiste kampen på spørsmålet.

~~Kampanje~~ Hvor kommer de riktige tankene fra? - sier formann Mao. Poenget er at folk nå har fått praksis - det første trinnet i erkjennelsesprosessen. Nå oppsummerer mange denne praksissen, saken diskuteres. Neste streikekamp vil vise at forståelsen for kampen mot streikebryteriet er langt større enn tidligere i mellomlag!

Så-borgerskapet har ikke vunnet noe med hetsen-hetsen var et desperat forsøk fra arbeideraristokratiet på å holde klassen tilbake. Men vi så at grepet alt glapp for dem mange plasser. Neste gang vil enda fler avsløre deres klasseforræderi.

B. Den andre viktige saken jeg mener Hustadarbeidernes streik har vært særs framskreden på er at den åpent har sagt at de reint "laugsmessige" banda blir for trange om kampen mot streikebryteriet skal føres effektivt. Deres linje med å be om hjelp utafra til streikevakter, til forsvar av sine interesser markerer ei korrekt og framskreden linje for proletarisk solidaritet, som en dag i framtida skal være den linja som gir proletariatet den virkelige makta. Mot revisjonistenes linje at dette bare er "fagforeningas sak" og "fagbevegelsens sak" svarte de streikende at dette er hele klassens sak - en sak, for alle progressive menesker

Kamerater - Hustadstreiken har virkelig vært "en skole i krig". Dette har bare vært innledning til en større diskusjon om streiken. Vi må gå fram feila og ut ~~sterke~~ sterke sidene. Men hovedsida mener jeg er klar: Kampen Hustadarbeidernes har ført til nå har vært først og fremst seierrik for arbeiderklassen. Den har styrka oss for "den virkelige krigen" - og det er i dette strategiske perspektivet enhver streik må vurderes

Streikeaktivist.

STYRK DET KOLLEKTIVE ANSVARET FOR KK - BRUK AVSISA
I PARTIARBEIDET!

KK-arbeidet deler seg i to. Det ene er å lage KK, det andre er å få spredt avisa. Vi har snakket om KK som den kollektive organisator og den kollektive propagandist. Vi har diskutert hva dette betyr. Med eksempler har vi belyst de forskjellige sidene. Hvordan KK mobiliserer og organiserer massene rundt streiker, demonstrasjoner og partiet. Vi har vist hvordan KK har gjendrevet hetsen mot Kamputchea og mot partiet vårt. Hvordan avisa har avslørt regjeringas spill, de borgerlige arbeiderpartiene, revisjonistenes og arbeideraristikartenes rolle, satt ting i sammenheng og propaganderte for sosialisme og nødvendigheten av væpna revolusjon. Vi har grepet en hel del av dette. At avisa er nødvendig ikke bare for oss, men også for massene ikke bare 2 ganger i uka, men dagelig. Derfor er vi nå midt oppe i ei kampanje for å sikre nok abonnenter til dagsavisa. Dette er den viktigste sida ved KK-arbeidet nå.

AVISA ER VÅRT KOLLEKTIVE ANSVAR.

Hvorfor da oppholde da ved den andre sida? Er ikke KK godt nok skrevet. La oss slå fast innholdet i KK er godt. Det er godt nok til å øke opplaget til 27000. Det er godt nok til å nå målsettinga i abonnements-kampanja. Men vi kan slå oss til ro med dette. I SUKP's historie står det: "I denne perioden (1912-1917) var PRAVDA's rolle overordentlig stor. PRAVDA erobret arbeiderklassens brede masser for bolsjevismen." MAO sier: "Det er to metoder vi kommunister må anvende i alt det arbeid vi utfører. Den ene er å forene det almene med det særegne. Den andre er å forene ledelsen med massene." Vi har satt oss som mål, et sosialistisk Norge. For å nå dette målet må vi vinne arbeiderklassens brede masser for sosialismen. I dette arbeidet vil Klassekampens rolle måtte bli overordentlig stor. Den vil bli et brekkjern i arbeidet med å reoene det allmene med det særegne, i å forene ledelsen med massene. Men skal KK spille denne rollen er det ikke tilstrekkelig at bare en håndfull tar seg av avisas innhold. Det må bli hele partiet ansvar å tenke KK.

BRUK KK I PARTIARBEIDET.

Partiet er organisert etter den demokratiske sentralisme. Burde ikke avdelingsstyrene tenke KK. Hva med en reportasje som viser de dårlige arbeidsforholda på den plassen kameratene jobber? Hva har DNA-folka i klubbstyret gjort? Hva bør gjøres? Ville ikke en slik artikkel i KK kunne brukes i arbeidet med å styrke arbeidet på plassen? La KK bli en av de fingrene avdelinga kan spille med!

Hva hindrer oss i å utvikle det kollektive ansvaret for KK.

Det er mangelende forståelse for den rolle KK må spille om vi skal erstatte borgerskaps diktatur med proletariatet diktatur. Vi har sett tendenser til å likestille KK med borgerpressa. "Av hensynet til de andre i klubbstyret kan jeg ikke uttale meg til KK. Dere vil bli innkalt til pressekonferanse sammen med de andre avisene".

Vi slår fast at det er partimedlemmers plikt at KK får stoffet først. KK skal styrkes, ikke svekkes. Dagsavisa skal sjølsagt der det er mulig, ligge et hakk foran de borgerlige avisenes dekning. Uttalelsen er også uttrykk for tendens til å underlegge seg borgerskap et og arbeideraristokratiets innflytelse. Borgerskapet frykter at den demokratiske maska skal bli revet av og at borgerdiktaturet skal vises fram med sitt sanne ansikt. Arbeideraristokratiet hater disse avsløringene som viser dem som borgerskaps agenter innen arbeiderklassen. Det er klart at de ønsker å finne ut hvem som gir disse opplysningene til KK. Det er klart de vil prøve å trakassere den eller de personene. Men kan vi legge oss flate for dette.

HVA SLAGS STOFF STRENGER AVISA?

Vi har allerede vært inne på en god del av det. Stoff som avslører utbyttinga, viser kampen mellom de to linjene, samarbeidslinja og kamplinja. Oppsummeringer av gode og dårlige erfaringer. Avsløringer av sosialdemokratiet, revisjonistene og arbeideraristokrater. Propaganda for sosialisme, mot imperialismen og fascisme. Kort sagt fra alle de om-

1. MAI - LEDER (forts.)

12

Vi må ha grep om det konkrete. Hvordan er det med målsettingene for mobiliseringa. Har dere satt gjennom mann for mann, kvinne for kvinne. Sett opp de som vi helt sikkert får med i toget, de som vi muligens får med og stilt målsettinga for mobilisering ut fra dette? Eller baserer målsettinga seg på et alment hip om at vi skal gå mye fram fra i fjor?

Og talsvarende. Når dere skal danne komiteer, eller mobilisere til toget. Har dere satt opp lister over folk som skal spørres, vurdert hvem som bør snakke med hvem, hvem som det er lett å få med, og hvem som det kreves mye arbeid med. Har dere vurdert hvem som kan trekkes med i kvinnegruppe, hvem som er mest interessert i lønnsoppgjøret osv. Kort sagt, har dere lagt en konkret plan. Det er nødvendig for at vi skal gå framover. Og planen må følges opp helt konkret: "Er Kari blitt med?" "Har du kontaktet Nils" osv.

DS-ansv. for 1.mai

**NB! STØTTEKONSERT FOR 1. MAI BLIR
MANDAG 28. MARS (NB. MARS)
I TRONDHEIM**

/ 2 .

STYRK DET KOLLEKTIVE... (forts.)

råder partiet har reist kampen. Spesielt trenger vi stoff som er innretta på arbeid-erkllassen. Derfor påhviler det kameratene der et spesielt ansvar. Men også for forsømte områder som småbønder og fiskere.

Styret skriver en selv eller tar kontakt med lokalredaksjon/partikontor. Inntil dags-avisa har Trondheims-redaksjonen kontorvakt hver torsdag kl. 16-18.00.

KRITIKK AV AVISA.

I partiarbeidet foretas det jevnlig kritikk og sjølkritikk. Vi oppsummerer arbeidet og kritiserer mangler ved det. Dette gjør vi fordi vi føler ansvar for det, fordi vi ønsker å forbedre det. Er det slik med KK. I hovedsak kan en si at avisa ikke kritiseres er da alt bra med avisa? Sjølsagt ikke, avisa gjør mange feil. Den skriver for lite om enkelte saker. Den dekker andre på feil måte. Men hvordan kan dette korrigeres hvis ingen peker på feila.

Hvordan nå fram med kritikken. Send den direkte til KK/lokalred. eller bedre, sett igang diskusjon i Fram Kamerater. Sett i gang, la det ikke hete i AKP's historie at revolusjonen ble satt 5 år tilbake da Klassekampen ved orvergangen til dagsavis ikke raskt nok utvikla seg til å bli en politisk masseavis beregnet på de bredeste lag av arbeiderne. Fram for en kvass kritikk som fjerner dårlige sider ved KK og gjør den til et skarpt våpen for partiet og arbeiderklassen!

Egil i Trondheims-redaksjonen.

KAMP MOT DET REVISJONISTISKE HØGRE AVVIKET I SYNET PÅ PARLAMENTARISK ARBEID!

Er det saker som er politisk viktige for arbeiderklassen og det arbeidende folket som er oppe i bystyret? Det er det så absolutt. Der kjem opp saker som har med lokalisering og flytting av bedrifter (Staåltaugen, Trokofa), som har med arbeidsløysa (kommunale tiltak), som har med budsjett, skattar og avgifter, som har med boligspørsmålet (sanering, husleiger, lokalisering) som har med sosiale tiltak (barnehagar, alkoholpolitikk ungdomsarbeid), som har med transportpolitikk (vegplan II). Slik kunne ein kalda fram i det vide og breie og peika på område som er viktige for arbeidsfolk!

Kva er vår oppgåve i bystyret? Det er å avsløra korleis den kommunale politikken i desse sakene truar kapitalen, visa overgrep mot arbeidarklassen. Kva seier Lening om politiske avsløringar? "Et av hovedvilkårene for den nødvendige utviding av den politiske agitasjon er organiseringa av allsidige, politiske avsløringar. På noen annen måte enn gjennom disse avsløringar kan massenes politiske bevissthet og revolusjonære aktivitet ikkje oppdras. Derfor er virksomhet av dette slaget en av de viktigste funksjoner for hele det internasjonale sosialdemokrati. (Hva må gjøres, s. 74).

Kva seier Lening om det å driva parlamentarisk arbeid? Han seier at erfaringa bolsjevikane gjorde var at det ikkje bare var nyttig med parlamentarisk arbeid, men heilt nødvendig for å gjennomføra revolusjonen. Vidare seier han: "Nettopp fordi de tilbakeliggende masser av arbeidere og enda mer av småbøndene i Vest-Europa i meget sterkere grad enn i Russland er gjennomsyret av orgerlig demokratiske og parlamentariske fordommer, nettopp derfor kan og må kommunistene i de parlamentariske organ bare innenfra før den lange hårdnakkede kamp for å avsløre, fordrive og overvinne disse fordommer.....

Kristisere - og det den skarpeste og mest hensynløse - bør ikke rettes mot parlamentarismen eller det parlamentariske arbeid, men mot de førere som ikke forstår - og enda mer mot de som ikke vil utnytte parlament-tribunene på kommunistisk vis". (Radikalismen).

Lening skriv ei uhorvelig emngde artiklar om valg og parlamentarisk arbeid, noko som viste kor stor vekt han la på denne sida av kommunistisk praksis. Han slår fast at prinsippet skal vera at dette arbeidet skal liggja direkte under partileiinga og at denne skal rettleia og kontrollera kvart steg parlamentsgruppa gjer. (Notifications, revolutions of the Cracow meeting).

Kva seier Lenin om partikameratane sine oppgaver i samband med det parlamentariske arbeid? Våre kamerater (i parlamentet) har eit hardt arbeid å utføre. Dei er mellom fiendar vondsinna og hensynlause..... Alle vi må slå oss saman og stø dei. Vi må høyra nøye etter kva dei har å seia, diskutera deira handlingar på møter, gi ros til kvart korrekt steg, hjelpa dei med all vår styrke og ressurser i kampen for revolusjonen. (Third Duma and Social Democracy). Korleis stemmer Partiet sin praksis med dei prinsipp som Lening her stresser? Svært dårlig. Eg meiner det er linjer ute å går i Partiet frå topp til botn som går stikk i strid med Lening. Linjer som går ut på avsky mot parlamentarisk arbeid, at det er uviktig, at det er noko borgarlege pampar driv med. Vidare er der linjer som går på at dette ikkje er mitt bord. Det er berre å overlata det til den snevre gruppa som har fått det tildelt og ellers la det seila sin eigen sjø.

Ellers er det mitt inntrykk at mange partikameratar er svært sløve til å følgja med i det politiske livet i Kommunen, følgja med i aviser, orientera seg om kva som skjer i bystyret osv. Partileiinga må også kvasst kritisera for å neglisjera bystyrearbeidet. Bystyregruppa har fått seila sin eigen sjø utan politisk kontroll, stort sett sidan ho vart oppretta. Det er nettopp slike avvik eg her har peika på som Lenin gjekk så hardt til åtak på i "Radikalismen". Beretninga peikar på dette avviket i valgarbeidet i 1975. Det blir ikkje nevnt i samband med det parlamentariske arbeidet etter valget. Dette er ein veikskap ved beretninga fordi dette er eit område der høyreavviket framleis står sterkt. Partiet må ha eit skikkelig oppgjær med dette avviket og bu seg på å bruka meir krefter i samband med parlamentarisk arbeid.

Holger.